

ADVENT-HÍRNÖK

Megjelenik évente
tízszer.

„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki
békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt
mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened.“ Ésaías 52, 7.

IX. évfolyam
6 szám.

TARTALOM:

„Megemlékezzél.“	41
1932 évi Uniókonferenciánkról.	42
Uniókonferenciái jelentés.	43
Uniókonferenciái határozatok.	44
Az idei Aratási Hálaadó munkánk.	45
A magyar ifjúság kirándulása.	46
Örömnapp Gyulán.	47
Szombat (Költemény).	48
Halotti jelentések.	48

„Megemlékezzél.“

Az Isten képére teremtett ember, bűnös állapota dacára is még mindig képes Istennel, az ő Teremtőjével és Megváltójával benső közösségben élni. Értelme, gondolkozó- és beszélőképessége révén abban a helyzetben van, hogy kifejezést adhat legbensőbb érzelmeinek és Isten Lelkének segítségével magukat az isteni dolgokat is felfoghatja. Gondolatai révén néhány szempillantás alatt kihelyezheti magát a legtávolabbi vidékekre; sőt legkorábbi gyermekségébe is és az akkor tapasztaltakat újból emlékezetébe idézheti magának. A gondolatok azonban erők. Természetüknek megfelelően maradandó befolyást gyakorolnak úgy a jóra mint a rosszra; ilyképen tehát hozzájárulnak jellemünk kifejlődéséhez és szokásaink kialakulásához. Erkölcsi tisztaságot, jellemzilárdságot és éretnyes életet csakis a gondolatok tisztasága révén lehet elérni és megőrizni. Ezért tanácsolja a Szentírás is, hogy olyan dolgokról gondolkozzunk, „amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jóhírűek.“ Fil. 4, 8. Az alábbiakban rámutatunk néhány oly dologra, melyekkel elsősorban kell foglalkoznunk gondolatvilágunkban.

A Prédikátor azt mondja: „És emlékezzél meg a te Teremtődről a ifjúságodnak idejében.“ Préd. 12, 3. Ezen megemlékezésre intő tanács főképen az ifjúságnak szól. Miért bir ezen megemlékezés oly nagy fontossággal? Azért, mert az ifjú szív különösképen hajlamos arra, hogy megfélekedjék Istenről és az ő jótéteményeiről. Az ifjú lélek telítve van erővel és energiával, vannak tervei és reményei a jövőt illetőleg és ezért szeretne levetni magáról minden emberi sőt isteni igát is, gondolván, hogy az emberi boldogságot csupán a zabolázatlanságban és a szabadságban lehet feltalálni. A tény azonban az, hogy aki helyet enged az ilyen hamis szabadságösztönnek, végeredményben annak a tékozló fiúnak a tapasztalatán lesz kénytelen keresztülmenni, akiről Lukács 15-ik fejezetében olvashatunk. Szülőket és hozzátartozókat gondokban hagyja hátra és az eltékozolt esztendőik után gyakran már csak mint roncs tér vissza az alyai házba. Ezért az ifjú öröme, ereje, boldogsága és örökélete szoros összefüggésben van ezen „megemlékezzél“ figyelembevételével. Azért hát emlékezzél meg Teremtődről, akinek létedet, egészségedet és erődöt köszönheted. Emlékezzél az ő szeretetére, amely gyermekkorodtól kezdve hordozott téged, az ő jóságára, amely mindenkor hűségesen körülvelt tégedet. Emlékezzél mindenhatóságára és bölcsességére, melyek a teremtés művében oly láthatóan lépnek előtérbe és amelyek rendelkezésedre állá-

Az aratási hálaadó
munka céljára az

Idők Jelei

3. száma megjelent. Tanulmányozzatok és terjesztések minél nagyobb számban, hogy kitűzött célunkat elérhessünk, az Isten dicsőségére.

nak a gonosz elleni harcban, szerzett és örökölt gyengeségeid elleni küzdelmedben. Emlékezzél arra is, hogy a hatalmas Világuralkodónak terve van veled, ezért bocsásd magad alá zatosan és hálatelten rendelkezésére. Emlékezzél meg róla minden szándékod keresztülvitelénél és keresd mindenkor tanácsát, kutasd szent akaratát. Gondold meg, hogy Isten mindenkor javadat akarja, hogy ő a te leghűségesebb barátod, aki ismeri elrejtett küzdelmeidet és aki minden helyzetben meg tud érteni téged. Szeretné, ha már ebben a földi életben is boldog lennél és előkészülnél az ő országában való magasabbrendű életre.

Pál apostol arra szólít fel bennünket 2. Tim. 2, 8-ban, hogy emlékezzünk meg a mi Megváltónkról, Jézus Krisztusról. Aki állandóan

szemei előtt tartja az ő áldozatának nagyságát, küzdelmének súlyos voltát és a naponként gyakorolt önmegtágadását és arra gondol, hogy mindez az ő érdekében történt, az nem lesz képes szívét elzárni előle, hanem készségesen és örömmel szolgáltatja ki néki a maga egész életét. Ha pedig tovább gondolkozik a getsemánéi küzdelemről, rettenetes szenvedéseiről és kereszthaláláról, akkor felismeri a bűn rettenetes voltát és ezentúl nem lesz képes vele játszani és nem fogja azt könnyelműen venni. Lehetetlenné válik számára, hogy Krisztus szeretetével szemben közönyössé váljon. A golgotai kereszt csendes szemlélésébe elmerülve, ő is hallani fogja szívében Jézus szelíd hangját megszólalni: „Ezt tettem érted, mit tettél te értem?”

Voigt M.

Az 1932 évi Uniókonferenciánkról.

Midőn ezen sorokat írom, Még teljesen hatása alatt vagyok azon nagyszerű összefogásunk áldásának, melyet az Úrnak segítségével ezen 3-ik Uniókonferenciánk alkalmával nyertünk. Az örvendező testvéreink és barátok sokasága, a megfelelő szép, tágas nagy terem

Tábeaünnepély a konferencia alkalmából a Vigadó nagytermében.

és mellék helyiségek, az áldásos tanítások, melyek elhangzottak, a jó rend, amely végig megmaradt és be lett tartva a négy napos együttélésünk alatt, mind ezek a körülmények felejtetlenné tették számunkra ezen, eddig legnagyobb összefogásunkat.

Közvetlenül a konferencia előtt Németországban tartózkodtam, amikor táviratot kaptam, hogy „a konferencia megtartása bizonytalan, döntés hétfőn.” Ezt a táviratot szerdán kaptam meg és úgy örültem, hogy a péntekig tervezett divíziógyűlésünk már szerdán este ért véget. Két éjszakát és egy napot a gyorsvonaton töltöttem, úgy hogy pénteken reggel megérkeztem Budapestre. Eljártam a hatóságoknál és láttam, hogy hétfőnél hamarabb döntésünk nem lehet. Három minisztérium foglalkozott konferenciánk iránti kérelmünkkel és gondolhatjátok, hogy mi-

lyen nagy volt a mi örömünk, midőn hétfőn délután megkaptuk az engedélyt ahhoz, hogy Budapest legnagyobb termében megtarthattuk az összefogásunkat. Ezzel azonban még nem volt minden elintézve, mert külön engedély kellett a tábeakiállításra és a tányérpénz

gyűjtéshez. Ezen engedélyeket is az Úr segítségével megkaptuk.

Mi hálásak vagyunk az Úrnak és a hatóságoknak, hogyha majdnem az utolsó percben is, de mégis minden megadatott minékünk, ami szükséges volt ahhoz, hogy ez a mi összefogásunk olyan áldásos és szép lehetett, amilyen volt.

Branson, Schubert, Ising és Minck atyafiak szolgálták nekünk az Igével; Rühling atyafi ez alkalommal nem látogathatott meg bennünket. Ez a lelki táplálék, amelyben részesültünk olyan életteljes és erősítő volt, hogy ennek hatását minden bizonytalossággal hosszú időn keresztül fogjuk érezni. Az énekkarok és a zenei előadások szintén hozzájárultak ahhoz, hogy ezen összefogásunk kedvesebb és vonzóbb legyen.

Különösen a szombatnap volt igen áldá-

szos. A nagy terem már a szombatiskola alatt úgy megtelt, hogy bár a jelentés szerint 919 lélek volt jelen, mégis tudjuk azt, hogy többen voltak, kik nem vettek részt az osztálytanításban, minél fogva kimaradtak a jelentésből. A terem 1200 személyt befogad és az áldásos prédikáció ünnepélyes perceiben minden hely el volt foglalva és minden jelenlévő kiérezte Branson atyafi szavaiból, hogy ezek az Úrnak igéi őhöz és az egész gyülekezetéhez. Mindenki újjólag átadta szívét annak, ki minket szeretett és megváltott.

Különösen figyelemreméltó az, hogy bár egyetlen meghívót, hirdetést vagy plakátot nem használtunk, mégis az Úr lelke által ilyen szép számmal gyűltünk egybe, ami által a jó Atya kimutatta előttünk, hogy ő vezet minket, nem csak az örömteli gyülekezés alkalmával, hanem a nyomorúságok és bajok közepette is ő lesz a mi várunk, oltalmazónk és segítőnk, ha mi is szeretettel ragaszkodunk ő hozzát. Úgy aztán részünk lesz azon a nagy konferencián, amelynek szépségét dicsőségét és nagyságát ma még csak homályosan tudjuk elképzelni.

Zeiner A.

A Magyar Unió III. konferenciája Budapesten, 1932 augusztus 4—7-ig.

Konferenciánk annak a gondolatnak a jegyében zajlott le, hogy a hívők nem kerülhetik el a megpróbáltatásokat; hogy minél közelebb érünk a véghez, Sátán annál nagyobb erőfeszítéseket tesz az igazak megtévesztésére és elcsábítására. Az adventmozgalom fenállása óta mindig a szentély tana és a jövőmondás lelke (White testvérnő) képezte az ördög legkedveltebb támadási célpontját. Ezért külföldi és hazai testvéreink egyaránt arra bízdtottak bennünket, hogy álljunk meg szilárdan a hitben és hogy ne engedjünk az elfogadott adventi igazságból egy szemernyit sem. Branson atyafi, a Generálkonferencia elnökhelyettese, ezenkívül egyszerűségükben is megragadó szavakkal változta az adventmű mai állását az egész világon. H. F. Schubert atyafi, a Középeurópai Divízió elöljárója; Ising atyafi, az Arab Misszióterület vezetője és Minck atyafi, a Divízió osztálytitkára szolgáltak még tapasztalataikból és az Isten igéjéből. Mindezen külföldi vendégtestvéreink dicsérettel emlékeztek meg arról a szellemről, amely az összejöveteleket mindvégig áthatotta.

Ezen konferencián búcsuzott el végleg tő-

lünk Minck atyánkfia, aki 19 évig dolgozott Magyarországon. Az ő új munkabeosztása lehetővé teszi ugyan, hogy bizonyos vonatkozásban még továbbra is fentartsa a kapcsolatot velünk, de ezentúl majd csak igen ritkán láthatjuk őt, aki azelőtt állandóan közöttünk időzött. Zeiner atyafi tolmácsolta neki mindnyájunk jókívánságait új munkabeosztásában is.

Az elmúlt 4 konferenciái évről szóló jelentést még Minck atyafi olvasta fel. Kiemelte benne, hogy négy esztendő leforgása alatt Isten segítségével a bibliamunkások, prédikátorok, könyvevangélisták és a testvériség közreműködésével összesen 1009 új lelket nyerhettünk meg az igazságnak. Ugyanakkor azonban sajnálattal kellett regisztrálnia a kizárás, elbocsájtás és halál által beállott 610 főnyi veszteségét is, melynek leszámításával a tiszta léleknyereség 480-at tett ki; úgyhogy f. év elején taglétszámunk elérte a 2036 lelket.

A pénzügyi jelentés kimutatta, hogy a négy esztendő folyamán 901,700 pengőt használtunk fel az evangélizáció céljaira, amely összegből azonban 417,700 pengőt a Divízió bocsájtott a maga anyagi forrásaiból rendelkezésünkre. A különböző misszióadakozások és külmisszió célját szolgáló hadjáratok végösszege még ezenfelül 242,700 pengőt tett ki. Az előző konferencia jelentésével való összehasonlítás kimutatta, hogy mialatt a tagok létszáma 31%-al növekedett ugyanakor az adakozások 29%-os növekedést tudtak felmutatni; tehát a gazdasági helyzet rosszabbodása nem jelentkezett számottevő mértékben. Rámutatott a jelentés arra is, hogy ezen négy esztendő alatt szegénysorsú testvéreinknek, beleszámítva a könyvevangélistáknak nyújtott segélyeket is, 39,500 pengő segélyt nyújthattunk.

Az Unió három egyesületének a képviselőletében 25 delegátus jelent meg, kiknek sorából az alábbi munkabizottságok lettek megalakítva: Kinevező bizottság: *Schubert H. F., Michnay L., Sztoics I., Bajor L., Streisinger B., Tóth J., Jeszenszki B., Biró L., Kovács K.* Határozathozó bizottság: *Zarka D., Jenik Gy., Berghauer I., Buzgó M., Benkő J., Dobos J.* Hitelesítő bizottság: *Ising W. K., Murányi A., Albrecht J.*

A kinevező bizottság ajánlatára a konferencia a következő választást ejtette meg:

Unióelöljáró: *Zeiner A.*

Titkár és uniópénztáros: *Voigt M.*

Osztálytitkár: *Jenik Gy.*

Könyvevangélista vezető: *Tóth Gy.*

A kiadóhivatal vezetője: *Zeiner A.*

Könyvellenőr: *A Divízió könyvellenőre.*

Unióbizottság tagjai: Zeiner A., Voigt M., Sohlmann K., Zarka D., Tóth Gy., Jeszenszki B., Dobos J.,

Leszámoló bizottság: Az Unió bizottsága és az általuk később megválasztandó két tag.

A kinevező bizottság egyúttal áthelyező bizottság gyanánt is szerepelt és javaslatára a következő áthelyezéseket hagyta jóvá a konferencia: Voigt M., a Nyugat Misszióterületről az Unióhoz; Zarka D., az Uniótól a Nyugat misszióterülethez mint elöljáró és Jenik Gy., a Közép Területről az Unióhoz mint osztálytitkár.

A Hitelesíti bizottság alábbi javaslatát fogadta el a konferencia: Felszentelt prédikátorok: Zeiner A., Voigt M., Zarka D.

Próbapredikátor: Jenik Gy.

A határozathozó bizottság javaslatait élénk megbeszélések után a konferencia egyhangúlag elfogadta. Ezen határozatok elmélkedés és gyülekezetenként való megbeszélés céljából alább közöltetnek.

Konferenciánk utolsó óráján az áthelyezett atyafiak szólottak hozzánk és búcsúztak el tőlünk; mindnyájan nehéz szívvel váltunk el egymástól, azonban éreztük, hogy majd ama nagy összejövetelünkön nem lesz sem áthelyezés sem búcsúzás. Mindannak dacára konferenciánkról hitben megerősödve és áldásban megdagodva új bátorsággal tértünk vissza kiki munkahelyére, hogy az itten nyert áldást és erőt a testvérek között gyümölcsöztessük.

Zarka D.

Uniókonferenciái határozatok.

1. Hálahatározat.

Mennyei Atyánknak szívünkben mondunk hálát azon testi és lelki áldásaiért, melyekben bennünket mindmáig részesített. Az elmúlt négy év eredménye a lélekmentésben, valamint testvéreink hűsége Isten művével szemben ezen különösen nehéz időben, külön hálára készítet.

Összes evangéliumi munkásainknak, könyvevangélistáinknak, kiadói alkalmazottainknak, valamint gyülekezeti tagjainknak e helyről is köszönetünket fejezzük ki, hogy az üzenet hirdetésében és elterjesztésében odaadóan résztvettek.

2. Szentebb élet.

Mivel Isten akarata valamennyiünknek „megszentelődése” 1. Thess. 4, 3. és mivel igéje világosan kifejezi, hogy „szentség nélkül senki sem látja meg az Urat” Zsid. 12, 14. kér-

jük mennyei Atyánkat, hogy szenteljen meg bennünket „mindenestől” 1. Thess. 5, 23. „hogyszentségben részesüljünk”. Zsid. 12, 10.

Mi magunk Istenünknek nagyobb éberséget, komoly imaélet folytatását, igéjének buzgóbb tanulmányozását, az önmehtagadásnak nagyobb-mértékű gyakorlati megvalósítását ígérjük és úgy kívánunk élni, járni és munkálkodni, mint akik „urukat várják”. Lukács 12, 36.

3. Lélekápolás.

Az idő nyomorúsága testvéreink nagy része számára hitéletükben nagyobb kísértéseket hoz magával. Ezért úgy a családban, mint a gyülekezetben ápolni kívánjuk az igazi keresztény közösséget és életet. Ezzel kapcsolatban ajánljuk mindenkinek a kiadónknál megjelent „Idő és munka” című füzetet, valamint közösségünk hivatalos lapját az „Adventhírnököt”.

4. Szombatiskola.

Örülünk szombatiskolánk aránylag jó állapotának, azonban hisszük azt, hogy úgy a hiányzó tagok megszerzésére, mint a szombatiskola lelki és szellemi nivójának emelésére kell törekednünk. Ajánljuk egy, a szombatiskola emelését célzó füzetnek magyar nyelven való kiadását.

5. Belmisszió.

Eddigi missziótervünk: A Nagymisszióhét, Önmehtagadóhét, Aratási Hálamunka és Imanapi adakozások által lehetséges külmisziót is folytatni. Köszönjük összes testvéreink odaadó hűségét és ez alkalommal is kérünk mindenkit, hogy minden igekezettel azon legyen, hogy az eddig kitűzött célokat elérhessük. Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy a csoportmegrendelések ma már csak kis mértékben állanak fenn. Mivel azonban iratterjesztésünk képezi egyik legfőbb misszióeszközünket, ezért igyekezni fogunk a hiányokat behozni és a jövőben még többet tenni, mint a múltban. Ezúton kiadóhivatalunkon is segíthetünk, amely jelenleg nagy szükségben van. Ajánljuk testvéreinknek a közeljövőben megjelenő „Bibliádban olvasható” című traktátsorozatnak missziócélből való elterjesztését.

6. Kiadóhivatal.

Az Úr az elmúlt konferenciái években is megáldotta könyvevangélistáinkat. Könyvek, füzetek és folyóiratok lettek elterjesztve, amelynek gyümölcsként sok lélek fogadta el az Urat. Meggyőződésünk, hogy Isten a jövőben is úgy fogja rendezni a viszonyokat hazánkban, hogy ez az osztály is betöltheti helyét. A munka még

nincs befejezve. Megsokszorozott igyekezetre van szükség. Ezért imáitokba ajánljuk a mű ez ágát is és kérjük fiatal munkatársak újabb csapatának megszerzését.

7. Ifjúság és iskola.

A viszonyok bizonytatansága és az életben az érvényesülésre való kevés kilátás nehéz súllyal nehezedik különösen azon ifjakra, akik most lépnek ki az életbe. Kérjük ezért idősebb testvéreinket, hogy viseljenek gondot az ifjakról az ifjúsági órákon kívül is. Ifjainkat pedig arra kérjük, hogy álljanak mindjobban Isten országa ügyének szolgálatába.

Időnk nagyobb követelményeket ró az emberre. Ajánljuk ifjúságunknak tudásuk és ismeretük kibővítésére, jellemük megerősítésére az összes elérhető segítő források felhasználását.

8. Gyermekek.

A mindig növekvő istentelenség, az Isten ellenes irányzat nagyobb éberségre és serénységre késztesse bennünket. Ezért kérjük az összes szülőket és azokat a testvéreket, akikre gyermekek bizattak, hogy azok nevelésének és gondozásának fokozottabb gondot fordítsanak és mindent megtegyenek, hogy őket Jézus számára megnyerjék, illetve megtartsák.

9. Jóléti munka.

Köszönetet mondunk összes testvéreinknek a Tábea egyesület munkájában való örömteli részvételükért. Mivel a nyomor tovább tart, sőt növekedésével számolnunk kell, kérünk mindenkit, hogy e munkával föl ne hagyjanak és a többi testvérek bátorítására minden teljesített munkát jelentsenek. Szükséget látók segélyezésénél a bibliai alapelv értelmében akarunk eljárni: „Cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképpen hitünk cselédeivel.” Gal. 6, 10.

Az ideai Aratási Hálaadó munkánk.

„Vezérünk, ki eddig még egy csatát soha el nem vesztett, elvárja tőlünk, hogy mi készségesen és hűséggel az ő zászlaja alá álljunk. Elvárja tőlünk, hogy az a küzdelem, amely a végéhez közeledik, amely a gonosz hatalom és a világosság seregei között tombol, hogy ebben a küzdelemben az összes gyülekezeti tagok és a prédikátorok részt vegyenek. Mindazok, akik magukat Krisztus követőinek nevezik, hűségesen és lelkiismeretesen végzik szolgálataikat, kik a rajtuk nyugvó felelőségek tudatában vannak.” A munka befejezése. 5. 6. old.

Mi egy különleges időben élünk. Amidőn a világ különböző válságokon megy keresztül, úgy látszik mintha a gonosz minden erejével arra törekedne, hogy az emberiséget hatalmába kerítse. A küzdelem az evangélium zászlaja körül mind keményebb lesz, azonban nekünk nem szabad semmiféle akadályoktól és ellenáramlatoktól meghátrálnunk, mert arra a zászlóra az van rá írva: „Immánuel, velünk az Isten!” Akkor az akadályok, melyek látszólag a munkát meg akarják nehezíteni, csupán a munka előbbre jutását segítik elő. Ezt egy kis történettel világítjuk meg.

Egy svéd barátunk, ki az Atlanti Oceánt szelte át, a következőt jelenti: „Az a hajó, amelyen utaztunk, különösen gyors járatú hajó volt. Azért a kapitány szándékában volt, hogy egy újabb gyorsasági rekordot állítson fel. A szél kedvezően fújt és a hajó csodálatraméltó gyorsasággal haladt előre. Midőn a negyedik nap a hajó fedélzetére léptem, azt láttam, hogy a szél ellenkező irányba fúj, tehát ránk nézve kedvezőtlenül. Szóltam a kapitánynak, hogy a mi rekord teljesítményünknek vége, mivel ellenkező irányból kapjuk a szelet. A kapitány így válaszolt: „Nem tudja ön, hogy az ellenszél, ha nem nagyon erős, csak segítségünkre van és gyorsabb előre haladást hoz létre?” „Ez mindenestre új nekem, hogyan lehetséges ez?” „Igen egyszerű. Az ellenszél mindig új légáramlattal táplálja a kazánt, ami fokozottabb szénfogyasztást és erőteljesebb gőzfejlesztést hoz létre és ez természetesen gyorsabb haladást idéz elő.”

Igy van ez a mi hitéletünkben és munkánkban is. Különböző ellenállások, amiket magunk erejéből nem tudunk legyőzni, arra szolgálnak, hogy a mi elhalt hitéletünk ujjaéledjen. Ezek imára készítetnek bennünket és imában új erőt nyerünk. Ezért mondta Pál apostol is, mikor gyenge vagyok, erős vagyok és ez áll a mi ideai aratási munkánkra is. Mindazok az akadályok melyek ettől a munkától távol tartanak bennünket, csupán arra szolgálnak, hogy gyengeségünk tudatában imában Istenhez menjünk, ki nekünk e munka végzésére erőt fog adni. A céltáblánkon látunk egy rádió leadó tornyot, amelyen keresztül az evangélium az egész világon hirdelve lesz. Minden gyülekezet kap egy ilyen céltáblát, amelyre rá írják a gyülekezetek az Aratási Hálamunka célját és ha a céljuk egy ötödrészt elérik, akkor az egyes körökbe egy-egy világrészt beragasztanak.

Hiszem, hogy ifjúságunk ebben az évben is meg fogja a magáét tenni, miután remélem, hogy az elmúlt ifjúsági kiránduláson új erőt, bátorságot és örömet gyűjtöttek a munkára.

Mindnyájan fel kedves testvérek erre a hadjáratra, álljunk Krisztus oldala mellé, ki nekünk a teljes győzelmet fogja adni.

„... Ne félj és ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened, mindenben amiben jársz.”
Józsúé 1, 9. Zarka D.

A magyar ifjúság kirándulása.

F. év június 26-tól július 3-ig volt az idei ifjúsági kirándulásunk megtartva. Gyönyörű verőfényes napok voltak ezek. Az ég különös-

A sátorlábort.

képen ránk bocsátotta áldását, amidőn felüldülhettünk Isten szép természetében. Június 26-án reggel indultunk Budapestről vonattal Diósjenőig a Börzsönyi hegységbe. Megérkezésünk után egy szép és alkalmas mezőt kerestünk az erdőszélén, ahol sátrainkat felüldelhettük. Habár fekvőhelyünk jól és gondosan volt elkészítve, mégis éreztük, hogy különbség van az ágy és szabad természet által nyújtott fekvőhely között. Azonban ennek dacára mindnyájan jó izüeket tudtunk aludni és senki sem panaszkodott a fekvőhelyek keménysége miatt. Minden reggel az éneklő madarak kellemes énekkel

Csoportkép a kirándulás résztvevőiről.

Csoportkép, melyen a falusi látogatók is láthatók.

keltettek fel bennünket. Kora reggel már lehetett látni egyes korán kelőket, kik igyekeztek a kis tiszta patakhoz, hogy a szemükből az álmot kimossák. Reggelenként 7 órakor gyülekeztünk a reggeli áhitathoz. Az égi madarak is hozzá csatlakoztak a mi dicsőenékünkhöz és ők is velünk együtt dicsérték a mennyei Atyát, kegyelméért, amely minden reggel megújult felettünk. Azután mindenki örült, amikor távolból megpillantotta a tejes flút, aki a tábor részére minden reggel a 35 l tejet szállította.

Egy pár napon kirándulásokat tettünk és megtekintettük a Börzsönyi hegység nevezeteseit. Pl. megnéztük Drégely- és Nógrádvárát, Királykutát, mely gyönyörű kristálytiszta vízzel mindnyájunkat felüldített, azután felkapaszkodtunk csonka Magyarországnak második legmagasabb hegyére, Csóványosra, amely 935 m magas, ahol gyönyörű panorama tárult szemünk elé.

A faluban nemsokára tudták a falubeliek, hogy milyen kellemes emberek laknak a sátrakban a hegyek között. Többen meglátogattak bennünket sátrainkban, kiknek ifjúságunk bibliaórákat adott és meghívták őket szombatára a szombatiskolánkba. A gyönyörű verőfényes szombat reggelen mindnyájan ünnepélyes hangulatban ébredtünk fel. A faluból 40 látogató jött, az ígét a kedves Zeiner atyafi szölte. Délután szintén volt bibliaóra, valamint vasárnap délelőtt is. Külön a falubeliek kérésére Bajor testvérnő egy órát tartott Krisztus dicsőséges második eljövételéről, amikor a testvéreken kívül 100 idegen és 50 gyermek gyűlt össze. Hiszem azt, hogy az ige, ami itt el lett hintve, meg fogja hozni maradandó gyümölcsét és azok a lelkek, akiket megnyerünk majd az igazságnak, bizonyosságai lesz annak, hogy kirándulásunkon Isten áldása nyugodott.

Különös érzés és öröm töltötte el szívünket, amidőn a tábortűz kigyulladt és a három ór elfoglalta helyét a tábortűz körül, hogy örködjének a tábor nyugalma és csendje felett. Es-

ténként énekeltünk e tábortűz körül és mindnyájan szomorúak voltunk, midőn elhangzott az utolsó parancsszó: „Mindenki pihenőre!”

Egy különös tapasztalatot tettünk mi az ifjúsági kirándulásunk alkalmával. Ugyanis kirándulásunk előtt való héten állandóan esős és hideg idő volt. Midőn pénteken összegyűltek vidéki testvéreink itt Pesten a kápolnában, esett az eső és hideg szél fújt, valamint szombat délelőtt és délután is. Másnap reggel az indulás idején örömmel láttuk, hogy az ég kitisztult és ettől kezdve csak verőfényes és meleg napokban volt részünk. Az Úr meghallgatta imánkat és bizalmat és új erőt adott szíveinkbe. Ha most visszagondolunk az elmúlt ifjúsági kirándulásra, igazán azt látjuk, hogy milyen jó volt a mi mennyei Atyánk hozzánk.

Vasárnap július 3-án indultunk vissza. Mindnyájan felrisszülve és megerősödve álltunk munkába, csupán csak az a kívánsága volt ifjúságunknak: „Vajha a következő év ifjúsági kirándulása két hétig tartana!”

Zarka D.

Örömnapi Gyulán.

Zsolt. 34, 4—6. A zsoltáríró azt mondja: „Akik őreá néznek, azok felvidülnek.” Egy olyan igazi felvidulás után vágyódott már régóta a gyulai gyülekezet. Az Úr nem is tagadta meg a kedves testvérek kérelmét és június 18-án nagy örömben részesítette őket.

Békéscsaba és környékéről tíz kedves lélek készült a keresztségre. Az utóbbi években mindég Békéscsabán lettek a keresztségek végrehajtva. Ezen örömmel a hiányát, amiben egy gyülekezet egy olyan ünnepély alkalmával részesül, nagyon érezte már a gyulai gyülekezet. Annyival is inkább, mert ezelőtt mindég Gyulán lettek a keresztségek megtartva. Nagy készülődés történt tehát ezen napra. Nemcsak a vendégszeretet gyakorlásához, amiért a gyulai testvéreket dicséret illeti meg, hanem különösen a lelkiszomj lecsillapításához.

Jöttek a testvérek Békéscsabáról, Sarkadról és más helyekről. Kik vonaton, kik kocsin, kik kerékpáron, sokan azonban gyalog is. A szép kis imaház, amely egy néhány hónap óta saját tulajdonunkat képezi, nagyon szűknek bizonyult ezen napra. Sokan állottak a folyósón de még többen kint a kertben. Érezni lehetett, hogy az ige: „Ti vagytok az élő Istennek temploma” nagy hatást gyakorolt mindenkire. A prédikáció és a vallástétel után a kedves testvérek is újból felajánlották magukat az Úrnak.

A vízhez menvén nagyon sok idegen csat-

lakozott a menethez. Ott a víznél elég nagy imateremről viselt gondot az Úr. Mindenki hallhatta az Úr szavait: „Térjete meg, mert elközelített az Isten országa és illik minden igazságot betölteni.” A keresztség elvégzése után azon reményben hagytuk ott ezt a szép helyet, hogy az Úr igéje (Ésaiás 55, 11.) szerencsés lesz ott, ahová küldte és hogy nemsokára megint többen fognak itt alámerítkezni.

Az ünnepélyt széppé tette a sok karének.

A jól kiképzett énekkar Erdődy és Ócsay atyafiakkal az élén, egy nagyon hasznos eszköz az Úr kezében, az ottani munka fejlesztésére.

Délután alulírott és Jeszenszky Béla a

Prédikáció a szabadban Gyulán, a keresztség végrehajtása előtt, a testvérek és idegenek jelenlétében.

gyülekezetnek felszentelt vénje általt lett ki-
osztva az úrvacsora. A testvérek örömmel köze-
ledtek az Úrnak asztalához.

Vajha sokáig emlékezetben maradna a ked-
ves testvéreknek ezen öröm és áldástelt szomb-
atnap és legyen a gyulai gyülekezet a jövőben
megint egy Béthel sokak számára.

Megemlítem még, hogy a második negyed-
ben 26 lélek csatlakozott az Úr népéhez a Kö-
zép kerületben. Az Úr áldja meg gazdagon
ezen új testvéreinket az ő közösségében.

Murányi Á.

A keresztség végrehajtása a folyóvízben. Ez alkalommal tíz lélek lett alámerítve.

Szombat.

Szent jegy köztem s Isten között,
Éltem sugarába öltözött,
Fénye alatt élő hit vezet,
S e nap' az Úr fog velem kezét.
Igy lett pályám védő fegyvere,
Nem mérkőzhet Sátán se vele.

Törhet reám tévelygő sereg,
Zúgó nyíla rólam lepereg,
Szent palástom óva betakar,
Rámmért csapást elfog égi kar.
Míg megőrzöm hitem szép jegyét:
Az Úr rájtam nyugtatja kegyét.

Szombat, szombat ragyogj énfelém,
Hadd lobogjon bennem a remény:
Ha Krisztusnak nyomán haladok,
Soha, soha meg se halhatok,
Túl e földön mennyei hazám,
Örök élet üdve vár reám.

Szabó Lajos

Halálozás.

Kotroczó Ferencné testvérnő hosszabb szenvedés után f. év május hó 1-én elaludt. A testvérnő a kevermesi gyülekezet hűséges tagja volt s amíg a betegség ágynak nem döntötte, Jézus hűséges katonájaként járt-kelt az elveszendő emberek között. A kór győzött és május hó 3-án délelőtt nagy számú gyászoló közönség, valamint a környékbeli és helybeli testvérek részvéte mellett helyeztük nyugalomra. Adja az Úr, hogy találkozzunk vele ama napon.

Stoics I.

F. évi július hó 20-án temettük el Galusek Tamásné testvérnőnkét, aki 68 éves korában halt meg és a Budapest „C” gyülekezetnek két éven át volt hűséges tagja. A halottasháznál és a sírnál alulírottnak volt alkalma a szépszájú megjelentek előtt a feltámadás reményességéről bizonyágot tenni. Hisszük, hogy testvérnőnkét az első feltámadáskor viszontlátjuk.

Jenik Gy.

F. év július 24-én aludt el az Úrban a mi kedves Vadász Lajos testvérünk. Két évvel ezelőtt kötött szövetséget az Úrral. A gyülekezet örömét azonban nem sokáig élvezhette, mert a háborúban szerzett betegsége ágyba kényszerítette. Hűséges volt az Úrhoz és az igazsághoz. Hosszú betegségét a legnagyobb béketűréssel viselte mindaddig míg az Úr megszabadította földi szenvedéseitől. Július 26-án kísérte felesége, gyermeke és a kőbányai gyülekezet tagjai az atyafit utolsó útjára. A rákoskeresztúri temetőben alulírott a Jel. 14, 12. 13. alapján szólott a nagyszámú közönséghez. Hisszük, hogy testvérünket viszontlátjuk, az első feltámadás alkalmával.

Danhauzer I.

F. év július 30-án halt meg Dobos Józsefné testvérnőnk a Budapest „C” gyülekezet tagja. Kb. 10 évig örvendett az igazságban. Türelmesen hordozta súlyos betegségét négy hónapon át. Halála előtt boldogan vett részt a szent úrvacsorában és megnyugodva várta a szenvedésektől való megváltást.

A temetésen a hozzátartozóin kívül a testvérek is igen nagy számban jelentek meg. A halottasházban Zeiner atyafi beszélt a gyászolokhoz Luk. 20, 36; a sírnál pedig alulírott És. 26, 19 alapján.

Meglehetősen fiatalon halt meg; még csak 46 éves volt és kedves férjén kívül három gyermeke is gyászolja őt. Reméljük, hogy az első feltámadásban viszontlátjuk őt.

* * *

F. év július 2-án halt meg Zsolnai Jánosné testvérnőnk Tiszaujfalun. 76 éves korában fogadta el, két évvel ezelőtt az igazságot és azóta hű tagja volt az alpári gyülekezetnek. Megváltóját szerette, boldogan húnyt el az Úrban, abban a reményben, hogy az első feltámadásban része lesz.

Alulírott úgy a háznál, mint a sírnál az adventi reménységről tett bizonyágot az egybegyűlt sokaságnak.

Murányi Á.

„ADVENTHIRNŐK” H. N. Adventisták Magyarországi

Uniójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Felelős kiadó: Jenik Gyula

Egyesszám ára 24 fillér.

Vallásos Irtok Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest